

Libe

ministerium pagende significationis: sic oportet
 uisse de^o iudicauit: an aliqd aliud intelligen
 du sit: inuenire difficile e: et temere affirmare
 no expedir. Quo tm ista sine ronali vel intel
 lectuali creatura potuerit fieri: non uideo.
 Neq; adhuc loc^o e explicare: cur ita sentiam
 qtu vires dñs dederit. Prius em sut discuti
 enda et resellenda hereticoꝝ argumeta: q non
 ex diuinis libris: sed ex rationib⁹ suis pferut
 quib⁹ se uehemeter cogere arbitrant testio
 nia scpturaz q de pfe et filio et spu scro sut: ita
 ee intelligeda vt ipi volut. Nūc aut no io mi
 noꝝ filii qz missus e a pfe: nec ideo minoꝝ
 spū scru qz et pf eū misit et fili⁹: sufficiēter qz
 tū arbitroꝝ demonstratū e. Siue em ppter vi
 sibile creaturā: siue poti⁹ ppter pncipiū cōmū
 dationē: nō ppter ineqlitatē vel imparilitatē
 vel dissimilitudinē substantie in scpturis hec posi
 ta intelligunt: qz etiā si uoluisset de⁹ pf p sub
 lectā creaturā uisibiliter appere: absurdissi
 me tm aut a filio quē genuit: aut spū scro q de
 illo pcedit: missus diceret. Iste igit sit huius
 volumis mod⁹: deinceps in ceteris adiuuan
 te dño: illa hereticoꝝ uerfutissima argumeta
 qualia sint: et quē admodum redarguantur
 uidebimus.

Explicit liber quartus

Incipiūt capitula libri quinti

- i **Q**uod modeste ac sobrie debz hō cui eti
 am sue mentis natura explicabilis
 est de dei substantia cogitare.
- ii **D**e incōmutabili eētia qd sol⁹ dñs e
- iii **C**ōtra arrianoꝝ argumētationē an i
 deo unigeniti et geniti appellatō sū
 stantiarū indicet diuersitatem
- iiii **D**e accidentib⁹: siue sepabilib⁹: siue
 inseparabilibus q in deo: quia mutabi
 lis non est: eē nō possunt.
- v **Q**ue in deo ad aliqd dicunt: nō fm
 substantiā dici: nec tm esse accidētia:
 sed relatiua incommutabilia
- vi **A**n igenit⁹ qd pf dñs: possit inf illa ac
 cipi q ad seipm et subalif dicuntur.
- vii **Q**uid in quibusq; locutionib⁹ uale
 at negatiua pricula q aliqd non qd
 sit sed quid nō sit ostēdiē.
- viii **Q**uod in trinitate deitatis quicqd ad se
 dicit: vna queq; psona indifferens
 atq; cōmune sit: et vnā significet at
 q; eandem substantiam.
- ix **Q**ua necessitate tres psona in trinitate
 dicuntur.

- x **D**e vā magnitudine cui⁹ picipatiōe
 magna sunt: quecūq; sunt magna.
- xi **R**elatiue non substārialiter dici quic
 qd vel pater: aut filius: aut spū scru
 ctus pprie nominat.
- xii **D**e relatiuis que referri ad inuicem
 nequeunt: cū tamē relatiua sint
- xiii **T**rinatē deū nō tria pncipia: s vnū
 esse pncipiū: qz et pater: et filius: et
 spiritus sanct⁹: vnus creator: ē: sicut
 vnus deus est.
- xiiii **Q**uod in trinitate tpf ad filiū pncipiū
 sit: et pater et filius ad spū sanctum.
- xv **Q**uod in spū sancto etiaz anteq; daref
 possit doni nomē intelligi: vt ei sem
 per nō aliō fuerit donū eē qz ipm eē
- xvi **D**e appellationib⁹ relatiuis: q non ad
 deū: sed ad creaturā referenda sūt:
 qm deo nihil accidit

Incipit liber quintus.

Q^{uod} modeste ac sobrie debet hō cui etiam
 sue mētis natura inexplicabilis ē: de dei sub
 stantia cogitare. **Ca. I**

Inciā exordiens ea dicere q
 dici vt cogitant v^l ab homie
 aliq v^l certe a nob nō oino pos
 sunt: qz uis et ipa nra cogitatō
 cū de dei trinitate cogitam⁹:
 lōge se illi de quo cogitat: imparē sentiat: ne
 qz vt eū capiat: s vt scptū ē: etiā a rāris quā
 tus paul⁹ apls h erat: p speculū et i enigmate
 videat. Primū ab ipō dño nro de q sp cogita
 re debem⁹: et de q digne cogitare nō possum⁹
 cui laudādo reddenda est omī tpe bndictio:
 et cui enūciādo nulla cōpetit dictio: et adiuto
 riū ad intelligēda atq; explicāda q intendo:
 veniā pcor sicubi offendo. Demoz sum em:
 nō solū volūtatis: verū etiā infirmitatis mee
 Ab his etiā q ista lecturi sunt: vt ignoscāt pe
 to: vbi me magis voluisse qz potuisse dicere
 aduerterint: qd vel ipi meli⁹ intelligūt: v^l p
 pter mei eloquiū difficultatē nō intelligūt: si
 cut ego eis ignosco vbi ppter suā tarditatē
 intelligere nō pnt. Facili⁹ em nobis inuicez
 ignoscim⁹: si nouerim⁹: aut certe credēdo fir
 mū tenuerim⁹: ea q de natura incōmutabili
 et inuisibili: sū meq; viuēte ac sibi sufficēte di
 cunt non ex cōsuetudine uisibiliū atq; muta
 biliū et mortaliūz vel egenaz rerū esse meti
 enda. Sed cū in his etiā q nostris corpalibus
 adiacent sensib⁹: vel q nos ipi in interiorē ho
 mine sumus: sciētia cōmprehendendis labore⁹

1. Cor. 1